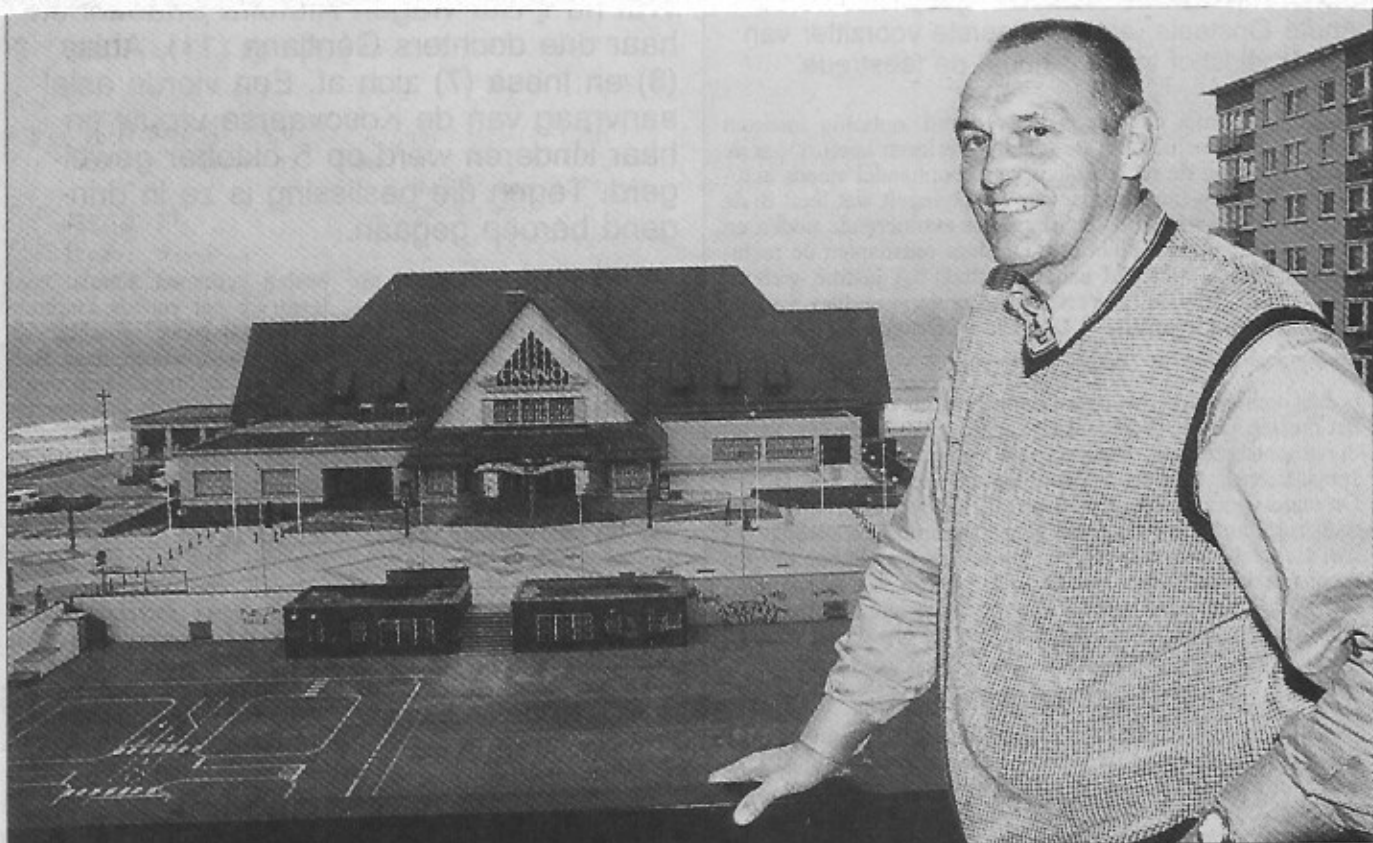

De vader van

Alain Biercoo

Zes hoog, face het Casino van Middelkerke, kan Roger Tournoy niet koninklijker resideren. Met links en rechts een levend tapijt van speelse witte barenkoppen beleeft hij constant zijn eigen Kursaal in zee. Een geluk dat een hardwerkend arbeidersgezin tebeurt viel. Ooit huwde Roger de Vettegasse Violetje Everaert, dochter van Lowieze van Treesje d'Hollandsche. Hun zoon Alain is nog zo'n dóorzetter die met Biercoo en Cocacolabeach al heel wat bewees. Het grote geluk van voetballer - scheidsrechter - 'expéchedrager' Roger Tournoy ? Zijn gezondheid en natuurlijk zijn familietje uit de duizend waaruit het nieuw bloed niet meer kan tegengehouden worden : Joshi, die 5 is... en zopas voor de éérste keer naar KVO ging voetballen. En na-tuúr-lijk... zijn opperste schattebout Djensy van 21 maanden, waarmee opa toch zo geren gaat wandelen. "Een meisje heeft dát voor op een jongen, dat je haar toch zo mooi kunt kleden ! ", zegt hij trots.

Iedereen kent Alain Tournoy als de ruwe diamant uit het Oostendse folklorewereldje die zich al op zijn 14de als échte disc-jockey gedroeg, later het centrum met een kroegentocht overrompelde, een verdoken bakkerij omtoverde tot de ronkendste uitgaansstaminee van de stad en de voorbijge zomer met een cocacolabeach de chique Ostend-Plage een bult deed schrikken. We hebben het vandaag niet over de *schamateur* in volkse evenementen, maar wel over zijn vader Roger Tournoy die minstens in evenveel populaire waters heeft gezwommen als cafézoon van het Mariakerkse Krugershof ; voetbalfanaat van 'den AS' die later uitzwierf naar SKVO en Middelkerke. Daarbij ook 15 jaar scheidsrechter was op provinciale terreinen en huwde met Violetje, kleindochter van Treesje d'Hollandsche. Dat de Mariakerkenaren het bij 'Toernooje' houden, wekt bij de *Toernwatjes* gewoon een scheet op van kolere...

Vader Jeroom Tournoy werkte in de ateliers van de buurttram en moeder Maria Declerck hield 16 jaar "Café Krugershof" open aan de Mariakerkse Nieuwpoortsteenweg 148. Het was ook daar dat Roger Tournoy op 9 maart 1943 zijn kopke in de wereld stak. Een groot baasje die Vercaemerschool liep, alwaar hij trouwens ooit wijlen schepen Raoul Bonnells als leraar vóór zich kreeg.

— **Die allereerste training?**
— Roger: „Dat was veel lopen, wat ik normaal goed kon. Ik wil graag nog iets kwijt over trainer Marcel Wets. Die vent was op zijn manier fenomenaal. Als je ziet dat er vandaag de dag vijf tot acht jeugdtrainers vandoen zijn in een club, dan begon Marcel om 14 u. met de miniemen en was hij 's avonds nog met junioren bezig. Hij trainde zowaar alles en iedereen.”

„t Plein van den AS lag bij mijn deur”

Als student was Roger een goede middelmaat. Vader was socialist, wat zoonlief niet van een plechtige communicatie afhield. Muzikaal is Roger niet, maar dat heb je volgens hem niet nodig om af en toe de clown uit te hangen. Met moeder zelf als geestige teute laat het zich raden dat er in het volkscafé met zijn vogelpikkers en kaarters heel wat afgelachen werd. Accordeonist Beno en drummer Pèense waren regelmatige gasten.

— Eerste contacten met de lederen bal?

— Roger: „In 1955 liet ik mij aansluiten bij AS Oostende, wiens terrein op 100 meter van mijn deur lag. Wat een verschil met de hedendaagse mentaliteit... als je weet dat de jonge gasten vandaag naar het voetbal gaan uitgedost met truitje, voetbalschoenen en dito kousen.”

— Hoe werden jullie toen verwend?

— Roger: „In die tijd was menère Devocht materiaaloverste en bestonden er nog geen *duveltjes*. We waren vanaf 14 u. present en moesten als kandidaatminiementje in de rij staan... waarbij het kon dat er al zo'n veertig andere kandidaten vóór je stonden. 't Was een lot uit de loterij als ze nog jou schoennummer hadden. In het slechtste geval ging je shotten met een maalboot aan je poot... waarin je gewoon verzoop.”

Vandaag primeert commercie op ware sport...

Als kleine bing keek Roger Tournoy op naar ASO-speler Robert Decuman, die scoringskansen rook... en daarbij behebt was met inzet en spel doorzicht. Bert voerde daarbij een retro uit zoals geen een. In een match demonstreerde hij voortdurend het instinct dat een speler zonder balbezit moet hebben. Roger Tournoy geraakte nooit in de fanionelf, maar was wel in het winnende ASO-team dat ooit het juniors-tornooi in Mechelen won.

— Voetbal rolt vandaag heel wat minder rond?

— Roger: „Toegegeven dat vandaag het sportieve op de tweede plaats komt en het commerciële voorrang krijgt. In de tijd van Gernaye, Verbist en Puis — talenten die we nooit meer zullen krijgen, net zoals de Flandriens definitief uit de wielerpelotons verdwenen zijn — werden beloften ter streke gekweekt. Vandaag moet je bijna een bank gaan overvallen om nog een speler te kunnen kopen die je dan noch van haar noch van pluimen kent en kwetsurenrisico's daarbij nooit ver weg zijn.”

— Nu moet je voordien je ticket aanschaffen...

— Roger: „Dat bewijst alleen maar dat het sportieve systeem helemaal kapot is. Weet je, dat op het moment dat ik de omheiningen rond het terrein zag plaatsen — de spelers in een kooi beschermend tegen onbeheerste en sportiviteitsvreemde fanatiekelingen — ik dit gewoon als het begin van het einde aanzag...”

— Wat moet er volgens jou wel gedaan worden?

— Roger: „De mensen die het goed menen met de voetbalsport, zouden eens een maand moeten thuisblijven. Als het ware in hongerstaking gaan tegen het krapule wangedrag van mensen die de naam *sportman* onwaardig zijn. Als je één maand niet naar de stadia gaat, zul je daar niet ziek van zijn. Integendeel, je zult geld winnen in je portemonnee. Maar op dit ogenblik zullen de hooligans en andere zielepotten zien wat voor triestige uitzondering ze eigenlijk vormen in het geheel, van de nog altijd heerlijke voetbalwereld!”

Violetje, Roger's mooiste doelpunt...

Toen Roger Tournoy op zeker moment naar SKVO trok, maakte hij kennis met aparte Stenenaars... de Vettegassers van Jefje Miere en Co die hij opener vond en een iets minder hoofs dan de Mariakerkenaars. Dat was de tijd dat namen als Jacky Samyn, Berten Mombert en Fikken Soyez het groenwitte voetbalteam kruiden en Roger zijn steek vond als voorstopper.

— Violetje, je mooiste SKVO-doelpunt?

— Roger: „Ja, dat zal inderdaad mijn oogappeltje geweest zijn. Ik was 15 en zij 14 toen

we mekaar leerden kennen op de Westerkwartierkermis... en een vrijage aangingen, die op 24 augustus 1968 met een trouw werd besloten. Het speet me danig dat ik twee jaar geleden mijn trouwkostuum heb weggedaan. Want ik kon er nog altijd in.”

— Wanneer lonkte GS Middelkerke?

— Roger: „In het seizoen 1966-67 ben ik naar Middelkerke getrokken om er 10 seizoenen als voorstopper te spelen. Bert Verhulst was er toen de oerdegelijke trainer.”

— Graag een anedootje?

— Roger: „Verhulst gaf me ooit als opdracht in de match tegen Zedelgem, Bertje Vandebroucke te dekken. Ik hield hem 89 minuten. De allerlaatste 60 seconden werd ik door nonchalance behekt, waarbij Bertje de bal kon meegraaien en al pivoterend — met nogal een petat! — het lederen ding onhoudbaar in het kruis plafonneerde. Ik zonk in de grond van schaamte en kreeg nog een snak onder mijn kont van Violetje erbij...”

— En dan ga je 15 jaar scheidsrechteren...

— Roger: „Onrechtstreekse aanleiding hiertoe was GS-bestuurslid Jef Vansnick die ooit in een match — doelend op mij — riep: geef dat oud paard een beetje meer haver. In het seizoen 1977-78 begonnen fluiten in de jeugdreksen, promoveerde ik in de kortste keren naar Eerste Provinciaal. Na 15 jaar bedrijvigheid ontving ik het bondsplakket. Had ik het moeten weten, dan zou ik veel eerder scheidsrechter geworden zijn.”

— Ben je als fluitenier zo'n beetje de Goddevader op het terrein?

— Roger: Ho neen, je moet alleen de wet, de spelregels en

het erbij horende menselijk aspect in acht nemen. Ik heb dat altijd gedaan... en mag overal mijn aangezicht tonen. Waar *iedere* referee ergens een ploeg heeft die hem niet zo gemakkelijk ligt, betrof dit voor mij Eernegem. Waarom of waarvoor is me totnute nog altijd niet duidelijk, maar een zekere verdediger Gardein bleek het wel op mij voorzien te hebben...”

— Kan arbiter een speler naar rood dwingen?

— Roger: „Neem van mij aan dat een speler die geel of rood krijgt, daar eigenlijk zelf om vraagt.”

De vier bonden van Petit-Paris, gewoon belachelijk

Beroepshalve was Roger Tournoy 38 jaar bij de RTT (Regie Telegraaf & Telefoon). „Tegen BRT-lady Marleen Gorts liet ik mij ooit lachend ontvallen dat RTT betekende : Rap Terug Thuis of Rap Tegen de Toog. Ik werd hiervoor evenwel door mijn oversten flink aan de oren getrokken...”

— **Hoe zag je loopbaan eruit ?**

— Roger : „Ik begon als *pêchedrager*, werd vanaf mijn 18de *stakenklemmer* (20 à 25 m hoog voor het spannen van telefoondraden) en promoveerde tenslotte tot magazijnier.”

— **Zoon Alain engageerde zich zopas voor een strand-**

concessie van negen jaar ?

— Roger : „Dat moet in de zomer een aanvulling zijn voor de Biercoo. Alains cocacola-beach is van Parijsstraat tot dijkhorloge zo'n 35 m. lang en heeft als capaciteit 120 plaatsen. Het is de bedoeling er volgend jaar een constant podium te vestigen. Al was het maar om weer aan te knopen met het potje muzikale gezelligheid dat vroegere jaren wél een normaliteit van de Oostendse plage was. We slaagden er tijdens de voorbije zomer trouwens al in een paar dansparty's te geven.”

— **Hou je als Middelkerke naar nog van Oostende ?**

— Roger : „Heel veel. Maar ze zijn weer verkeerd bezig hé met de Langestraat : ze zullen alle vuile huizen wegsnijten... en er naderhand een winkelcentrum neerpoten. Maar, menèère toch, zijn er potverdoosje nog geen winkels genoeg ? En het Kursaal... Het lijkt op niets... en zal ook nooit op iets gelijken. Buitenkantcasino zou één prachtig terras kunnen zijn. Maar omzeggens een halve eeuw kijkt men neer op niet te pruimen smerige ruiten en dito stinkendvuile muren...”

— **Van wat durven Petit-Parisboys Alain en Roger Tournoy vandaag dromen ?**

— Roger : „'t Petit-Pariscentrum is een middelpunt die uit alle windstreken bezoekers opvangt. Op zich een kolossaal broeinest dat scheeuwt om een dreunend feest op reuzepodium. Dat wordt radicaal tegengesproken door de opsplitsing in liefst vier handelaarsbonden : Torhoutsteenweg, 't Peerd, Nieuwpoortsteenweg en Alfons Pieterslaan. Vier besturen die mekaar de kaas tussen de boterham niet gunnen...”